Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. C.17.0098.F

A. J.,

Mr. Michèle Grégoire, advocaat bij het Hof van Cassatie,

tegen

P. V.,

in tegenwoordigheid van

1. P. J.,

2. P. M.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Bergen van 19 maart 2015.

Raadsheer Ariane Jacquemin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal Thierry Werquin heeft geconcludeerd.

II. CASSATIEMIDDEL

De eiser voert in zijn verzoekschrift dat aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

III. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

De verjaring, die een verweermiddel is dat aan een laattijdige rechtsvordering wordt tegengeworpen, kan niet beginnen te lopen vóór het ontstaan van die rechtsvordering. De op een verbintenis gegronde rechtsvordering ontstaat, in de regel, op de datum waarop die verbintenis moet worden nagekomen. Zij verjaart bijgevolg pas vanaf dat ogenblik en, behoudens andersluidende wettelijke bepaling, op dat ogenblik.

Uit de artikelen 1899 en 1902 Burgerlijk Wetboek volgt dat de verplichting van de lener om de geleende zaken terug te geven, opeisbaar wordt op het overeengekomen tijdstip.

Als er geen tijdstip werd vastgesteld voor de teruggave, is de lening van onbepaalde duur en wordt de verplichting van de lener om terug te betalen opeisbaar op het ogenblik waarop de uitlener, die het voornemen te kennen geeft dat hij een einde wil stellen aan de lening, de uitvoering ervan opeist.

Het arrest stelt vast dat de verweerder verschillende schulderkenningen heeft ondertekend tussen 28 juni 1996 en 8 maart 2001 en dat geen enkel tijdstip werd overeengekomen voor de teruggave van de geleende bedragen.

Het arrest, dat overweegt dat *"bij ontstentenis van een overeengekomen tijdstip […] de verjaring aanvangt op de datum van de schulderkenning"* op grond dat de schuld opeisbaar is op dat ogenblik, maar niet vaststelt dat de uitlener de terugbetaling heeft geëist op die datum, verantwoordt niet naar recht zijn beslissing dat de vordering tot betaling die de eiser grondt op de schulderkenningen van vóór 18 mei 1999, verjaard is.

Het middel is gegrond.

De eiser heeft er belang bij dat het arrest bindend wordt verklaard ten aanzien van de partijen die daartoe voor het Hof zijn opgeroepen.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het eisers vordering tot terugbetaling van de geleende bedragen die het voorwerp zijn van de schulderkenningen van vóór 18 mei 1999, afwijst en in zoverre het uitspraak doet over de kosten tussen de eiser en de verweerder.

Verklaart dit arrest bindend voor P. J. en P. M.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Houdt de kosten aan en laat de beslissing daaromtrent aan de feitenrechter over.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Luik.

Aldus geoordeeld door het Hof van Cassatie, eerste kamer, te Brussel, door sectievoorzitter Christian Storck, de raadsheren Mireille Delange, Marie-Claire Ernotte, Sabine Seubel en Ariane Jacquemin, en in openbare terechtzitting van 27 april 2018 uitgesproken door sectievoorzitter Christian Storck, in aanwezigheid van advocaat-generaal Thierry Werquin, met bijstand van griffier Patricia De Wadripont.

Vertaling opgemaakt onder toezicht van raadsheer Koenraad Moens en overgeschreven met assistentie van griffier Vanessa Van de Sijpe.

De griffier, De raadsheer,

Verzoekschrift

NIET VERBETERDE KOPIE